

melletted

Te mellettem én melletted, én mellettem, te melletted, avagy hol is érzi az ember önmagát.

Kérnék egy pecsétet az útlevelembé, átléptem egy határt. Habár a mindenhol nyomot hagyott, szeretnék valami tárgyi emléket is belőle. Nem, nem, azok a dolgok, ami-

ket te adtál már rég nincsenek meg. Otthagytam másik országban, ne haragudj, majd ha valamikor is visszamegyek, felveszem és belerakom az emlékszákomba.

Ne aggódj, nem baj ha nem tudod mi az. Az emlékeimnek fenntartott háti-zsák. Ugyan, ebbe nincsen semmi fura, de minden emléket csak a második alkalomkor teszek bele.

Csak egy útlevél van benne.

Na jó, meg a gyerekkori macim.

Herold Renáta 35

útlevél

leszakadt medveszem

A hangszóróból idegen férfihang ordibál, hamarosan megállunk, én meg nem akarok leszállni.

Nem, most nem akarok elaludni, akkor biztos itt ragadnék.

Új leszállók menetjegyét kérem. Le szeretném kezelni.

Nem, hölgyem, ide nem elég csak egy jegy. Azt hiszi egy jegy és máris új földre léphet, mi? Útlevél, megkapja a pecsétet. Hah. Még csak az első. Gondoltam, olyan kis fiatalos. De kell még valami.

Egy tárgy, amit szeret.

A hangszóróból férfihang szól, a vonat megállásra készül, hirtelen fékezni kezd, én pedig letéptem a medvém egyik szemét.

Esetlenül nézett ki, letéptem a másikat és a zsebembe raktam.

mirevalóság

Az ajtók nyitódnak, mámoros tekintettel és egy medvével a táskámban fellépek a vonatra, nincs nálam más, csak ő, a táska és egy leszakadt medveszem, ami egy hazugság, mert letéptem medveszem.

Megbántottam, azóta nem beszélt velem.

Melletted nem vagyok önmagam ezért menekülök és ezért sértem meg a saját korlátaim azzal, hogy minden helyet bejárok.

sértés

Leenged a vonatról de azt mondta, értékes dolog leadása nélkül nem élhetek boldogan.

36 Megfogja a kezem, összeszorítja mindkettőt, a táskámat egy közeli padra dobja majd beráncigál magával az irodájába, azt mondja, várjam itt mindjárt jön, ő pedig hoz magával egy tekercs szalagot, először a kezemet ragasztja össze a másikkal, majd a számat tapasztja be, utána szét-tárja lábaim. A könnyeim szépen lassan felitatják a ragasztót, de egy idő után azt mondja, végzett, letépi rólam a szalagot én még jobban felsírok, sértetten próbálok visszarántani ruhámat az eredeti helyére, az visszaáll olyan formába, ahogy előtte volt, de a becsületem nem mozdul.

sarok

Zokog a sarokban és nem tudom megvigasztalni, pedig nekem szükségem van rá, neki pedig rám.

Leülök mellé és zokogni kezdek.

táska

Volt nincs, elveszett, megtalálták.

Két szemű medvét tartó fiatal fiú nyújtja felém egy zsebkendővel együtt.

Tessék, megtaláltam. Szép az útleveled, ne haragudj megnéztem, de látom nem voltál még az én országomban.

Nyújtja a kezét én pedig megragadom, követem őt a következő vonatra.

Egy bögrét ad a kezembe.

Mosolyog és határokon lépünk át.

Minden helyről a táskámba teszek valamit, de a következő leszállásnál le kell adnom.

Az útlevel, a táska, a letépett szem, a medve, ő. Velem maradnak.